

Μᾶς ἡλθε πάλι
τὸ καρναβάλι.

Χαρῆτε... καρναβάλι χαρούμενο ἀνοίγει,
χορός, μεθύσι, γλέντι ἀς πάρη και ἀς δώσῃ,
ἄς ξεχασθῇ ὁ Ρούμπορδ, οἱ Τόφεις κι' οἱ Οδήγοι,
ἄς ξεχασθοῦν και Τοῦρκοι και Βούλγαροι και Ρώσσοι.
"Εξω ἡ τόση λύπη, έξω κακὴ καρδιά,
και πάλι καρναβάλι ἀνοίγει, βρὲ παιδιά.

"Ἄς πάρωμε στὰ χέρια κοντάρια και ἀσπίδες,
ἄς βάλωμε χιτῶνας κι' ὀλόχρυσαις χλαμύδες,
μὲ περικεφαλαίας ἀς ἔργωμε και χράνη
και δλοι Μακεδόνες μετὰ τοῦ Δεληγιάννη,
χωρὶς καῦμὸ κανένα, χωρὶς κακὴ καρδιά,
τὸ νέο καρναβάλι ἀς ψάλωμε, παιδιά.

"Εμπρὸς και ἡ ἀρκοῦδα, ἐμπρὸς και ἡ καμήλα,
ἀβάντι καμηλάρη, μ' ἐκεῖνο σου τὸ ντέφι,
ἐμπρὸς τὸ γαϊτανάκι, τὰ ρόπαλα, τὰ ξύλα,
σ' δλα χαρὰ και τρέλλα, σ' δλα ζωή και κέφι.
"Εξω ἡ τόση λύπη, έξω κακὴ καρδιά
και πάλι καρναβάλι ἀνοίγει, βρὲ παιδιά.

Ἐκουφασθήκαμ' δλοι τόσον καιρὸ στὰ πόδια,
βαρεθήκαμ' δλοι τὸν πόλεμο ν' ἀκοῦμε,
μᾶς 'ψόφησαν τὰ γίδια, μᾶς 'ψύφησαν τὰ βώδια
και τὸν Κ αραϊσκάκη μὲ πόνο τραγουδοῦμε.
"Εξω ἡ τόση λύπη, έξω κακὴ καρδιά
και πάλι καρναβάλι ἀνοίγει, βρὲ παιδιά.

Κάθε στιγμή και ὥρα δ πρέσβυς Κουρτοπάσης
μὲ τὰς διακοινώσεις μᾶς 'μπαίνει στὸ ψουθοῦν,,
ἔλα λοιπόν, Τριφδι, νὰ μᾶς διασκεδάσῃ,
νὰ ξεχασθῇ λιγάκι κι' δ πόλεμος τοῦ Δούνη.
"Εξω ἡ τόση λύπη, έξω κακὴ καρδιά
και πάλι καρναβάλι ἀνοίγει, βρὲ παιδιά.

Ριχθῆτε μὲ τὰ μοῦτρα μὲς στὴ μακαρονάδα,
μασκαρευθῆτε δλοι χωρὶς καμμιλὰ ντροπή,
και τὶ φρονοῦν οἱ 'Αγγλοι, γιὰ τὴν κλεινὴν 'Ελλάδα
στῆς τόσαις τοῦ Φλεβάρη δ Γλάδστσων θὰ μᾶς πῆ.
Λοιπὸν ἐμπρὸς στὸ γλέντι, έξω κακὴ καρδιά
και πάλι καρναβάλι ἀνοίγει, βρὲ παιδιά.

"Άλλ' ἀν φρονῇ και τοῦτος ἐκεῖνα ποῦ ἐφρόνει,
δ εὐγενῆς μαγκούφης και λόρδος Σωλσθουρύ,
δ Δεληγιάννης τότε και τοῦτον φασκελόνει
και ἀπαντῷ εἰς δλους πῶς δὲν υποχωρεῖ.
"Εξω ἡ τόση λύπη, έξω κακὴ καρδιά
και πάλι καρναβάλι ἀνοίγει, βρὲ παιδιά.

"Ο, πι κι' ἀν πῆ δ Γλάδστων δὲν ἔχομε ἀνάγκη,
έμεις ἀρματωμένοι θὰ στέκωμε στὸ πόδι
νὰ μᾶς φοβοῦνται πάντα κι' οἱ Τοῦρκοι και οἱ Φράγκοι
και θὰ μᾶς 'βρίσκῃ σοῦ ζα κάθε τρελλὸ Τριφδι.
"Εξω λοιπὸν ἡ λύπη, έξω κακὴ καρδιά
και πάλι καρναβάλι ἀνοίγει, βρὲ παιδιά.

Μὲ μεγάλη μας ίδεα
κι' εἰδοποίησις σπουδαία.

Ἐπειδὴ πολλοὶ γυρεύουν και ζητοῦν καλὰ και σώνει
τοῦ 'Ρωμηοῦ νὰ είναι πάντα τακτικοὶ συνδρομηταί,
ἐπειδὴ και δ 'Ρωμηοῦ οι μας, ἀν και κάποτε θυμώνη,
κανενὸς Ρωμηοῦ χατῆρι δὲν ἔχαλασε ποτέ,
ἐπειδὴ και τοῦτος κρίνει πῶς στὴν τσέπη του συμφέρει
νὰ διαβάζεται κι' ἀπ' δσους κατοικοῦν στὰ έξω μέρη.

Διὰ ταῦτα και δι' δλλα σκεφθεὶς μόνος κατ' αὐτάς,
συζητήσας δὲ τὸ πρᾶγμα και μὲ νοῦν ἐμπορικόν,
ἀπεφάσισα νὰ κάμω στὸ έξης συνδρομητὰς
μοναχὰ στὰς 'Επαρχίας και στὸ 'Εξωτερικόν.
Οὕτω πῶς κι' ἐγὼ πιστεύω μιὰ γιὰ πάντα νὰ γλυτώσω
ἀπὸ γράμματα και κάριας και σκοτούραις κάθε τόσο.

Δεκαπέντε φράγκα βάζω συνδρομὴ τὸν κάθε χρόνο
γιὰ τοὺς 'Ελληνας ἐκείνους δποῦ ζοῦν εἰς ξένα μέρη,
διὰ δὲ τὰς 'Επαρχίας φράγκα δώδεκα και μόνο...
πιὸ φτηνὰ πιστεύσατε με στὸ πουγγί μου δὲν συμφέρει.
Κι' ἀν ξυνίσετε τὰ μοῦτρα και σουφρώσετε τὰ φρύδια,
θὰ μὲ κάμετε τὴ χάρι νὰ μ' ἀφήσετε στὰ ίδια.

Συνεπῶς τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ἀναγγέλλω
πῶς καθεὶς τὴν συνδρομὴν του θὰ πληρώνῃ ἐμπροστά,
ἐπειδὴ κανένας 'Ελλην πατριώτης μου δὲν θέλω
οὔτε ὥρα μιὰ πεντάρα κι' εἰς ξένα νὰ χρωστᾷ.
'Υπ' αὐτοὺς τοὺς δρους μόνον τὰς ἀρχάς μου παραιτῶ,
εἰδ' δλλοιῶς τὰ γράμματά σας στὰ σκουπίδια θὰ πετῶ.

Κάτι ποῦ ἐνδιαφέρει
τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ κεμέρι.

Και τώρα ποῦ ἐμπήκαμε εἰς τὸν καινούριο χρόνο,
τοὺς φίλους ἀνταποκριτὰς παρακαλῶ μὲ πόνο
τοὺς παλαιοὺς λογαριασμοὺς διὰ παντὸς νὰ κλείσωμεν
και νέας πάλιν πληρωμάς δγρήγορα ν' ἀρχίσωμεν.
Είναι καιρὸς νὰ ξεσχισθοῦν τὰ πρῶτα μας κατάστηα
και πιῆτε δι' ἔξόδων μου ἀν θέλετε μιὰ μάστιχα.

"Οποιος θεριακῆς γυρεύει κακνὸ πρώτης γιὰ ωαχάτα,
θαύρῃ στὸ Καπνοπωλεῖον Περικλέους Μενιδιάτη,
κάτω τοῦ Σενοδοχείου τοῦ γνωστοῦ τῆς Μασσαλίας
κι' εἰς τὸν δρόμον τοῦ Αιόλου... ταῦτα χάριν ποιητίας.

Τοῦ 'Ρωμηοῦ μας τὸ γραφείο — μέσα στὸ τυπογραφείο
τοῦ Σταυριαγοῦ κατέβη — κι' ὅπο τοῦδε συνορεῖει
μὲ τῆς βρώματις τῶν Χαυτείων — μ' ένα κάποιο Φαρμακείον,

Καφφενέτων—Εδ Φρογούντων—νύκτα μέρα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, —πατζατζήδες δλλοις τόσους.
μ' ούρητήρια, σαντούρια —και μιὰ μάνδρα μὲ γατδούρια.